

Dosarul nr.2ra-319/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: L.Pruteanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I.Secieru, A.Danilov, Iu.Cimpoi)

DECIZIE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de Iurie Stoian, reprezentat de avocatul Sergiu Bejan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Stoian împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Frigoclima” cu privire la încasarea plăților salariale și obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediul nefolosit și,

la acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Frigoclima” împotriva lui Iurie Stoian cu privire la declararea nulității actelor juridice și încasarea sumei,

împotriva încheierii din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care cererea privind repunerea în termenul de declarare a apelului depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Frigoclima” a fost admisă și dispusă repunerea apelantei în termenul de declarare a apelului, și

împotriva deciziei din 2 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Frigoclima”, a fost casată parțial hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani și în partea casată a fost emisă o hotărâre nouă,

c o n s t a t ă :

La 30 martie 2015, Iurie Stoian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Frigoclima” (în continuare SRL

„Frigoclima”) cu privire la încasarea plăților salariale și obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediul nefolosit.

În motivarea acestei acțiuni, reclamantul a invocat că la 17 iunie 2013 a încheiat cu pârâta SRL „Frigoclima” contractul individual de muncă nr. 7B, conform căruia dânsul a fost angajat în cadrul întreprinderii în calitate de director comercial, cu un salariu de funcție în sumă de 5000 lei, care pe parcursul activității sale a fost majorat până la suma de 11000 lei.

Conform contractului individual de muncă, părțile au stabilit plăți salariale suplimentare cu titlu de premiu pentru munca prestată, conform unei grile procentuale reieșind din valoarea contractelor încheiate de SRL „Frigoclima” cu terțe persoane.

A menționat, că premiul trebuia să fie achitat de către SRL „Frigoclima” în folosul său, în termen de 60 de zile din momentul încheierii, realizării și încasării sumelor contractelor negociate de acesta.

Astfel, reclamantul a susținut că pe parcursul activității sale și-a îndeplinit pe deplin atribuțiile de serviciu, a încheiat și executat un șir de contracte profitabile în interesul SRL „Frigoclima”, iar în urma încheierii contractelor nominalizate societatea trebuia să-i achitate suma de 62793 euro cu titlu de premiu, fapt confirmat prin semnarea actelor nr. 1 și 2 din 18 august 2014, prin care părțile au confirmat că serviciile au fost executate eficient și în timp util.

Din considerentul că termenul scadent de achitare a premiului în sumă de 62793 euro a expirat la 18 octombrie 2014, iar SRL „Frigoclima” nu și-a onorat cu diligență obligația în modul corespunzător, Iurie Stoian a depus prezenta cerere de chemare în judecată, solicitând în urma concretizării cerințelor încasarea din contul SRL „Frigoclima” în beneficiul său a sumei de 62793 euro cu titlu de premiu pentru munca prestată, a sumei de 11000 lei cu titlu de salariu pentru luna „martie 2015” și obligarea SRL „Frigoclima” de a-i efectua calculul și de a-i achita indemnizațiile pentru concediile anuale nefolosite pentru anii 2013, 2014 și 2015.

Suplimentar, a indicat că fiind în raporturi de muncă cu SRL „Frigoclima” aceasta din urmă nu i-a achitat salariul pentru luna „martie 2015” în sumă de 11000 lei, fapt care l-a determinat să depună cerere de concediere de la serviciu. În același context, a menționat că pe parcursul anilor 2013, 2014 și 2015 n-a fost în concediul anual, iar la data înaintării cererii de demisie societatea nu i-a calculat și achitat indemnizațiile pentru concediile anuale nefolosite.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 1 Protocolul Adițional nr. 1 CEDO, art. 10, 49, 56, 137, 329, 330 și 355 Codul muncii și art. art. 5, 166-167 Cod de procedură civilă.

Pe parcursul examinării cauzei, SRL „Frigoclima” a depus acțiune reconvențională împotriva lui Iurie Stoian cu privire la declararea nulității actelor juridice și încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reconvenționale, SRL „Frigoclima” a indicat că contractul individual de muncă încheiat între administratorul Dorina Bejan și

salariatul Iurie Stoian a fost încheiat prin dol, iar acesta din urmă trebuia să îndeplinească atribuțiile de serviciu în calitate de director comercial, muncă pentru care a fost salarizat.

Referitor la contractele de referință indicate în anexele nr. 1 și nr. 2 din 18 august 2014, acestea au fost semnate de către administratorul SRL „Frigoclima” Dorina Bejan și nu de Iurie Stoian, prin urmare ultimul nu este în drept de a cere careva plăți care nu i se cuvin în legătură cu raporturile de serviciu.

SRL „Frigoclima” a mai indicat că la data semnării actelor nr. 1 și nr. 2 din 18 august 2014, administratorul Dorina Bejan cunoștea despre indicatorii slabi pentru anul 2014, prin urmare asumarea plății unor premii putea fi făcută doar în cazul în care ar fi existat indicatori satisfăcători.

În continuare, societatea a subliniat că contractul individual de muncă este confuz la capitolul atribuții și obligațiuni ale salariatului, or, acesta pentru perioada de activitate nu a avut nici un client găsit personal cu care să fi semnat un careva contract și care să fi fost realizat așa cum pretinde, pe când semnarea actelor din 18 august 2014 nu confirmă că acesta ar fi găsit personal careva clienți și că ar fi semnat și realizat careva contracte individual.

În partea ce ține de nulitatea parțială a clauzei contractului individual de muncă la compartimentul „Retribuirea Muncii - premiarea salariatului”, SRL „Frigoclima” a indicat că la 24 mai 2013 unicul fondator al societății a semnat o decizie prin care a dispus că contractele ce conțin prevederi ce se referă la eventuale premii din rezultatele muncii să fie considerate nule fără viză favorabilă a fondatorului unic, iar despre aceasta au fost informați atât administratorul societății Dorina Bejan cât și directorul comercial Iurie Stoian.

La fel, SRL „Frigoclima” a indicat că reclamantului – pârât i-a fost achitată fără just temei suma de 90305,93 lei, prin urmare acesta din urmă trebuie să-o restituie, deoarece pe parcursul perioadei de muncă a lui Iurie Stoian, acesta a încasat de la societate suma de 147357,28 lei sub formă de salariu și suma de 90305,93 lei sub formă decontului de avans.

A mai indicat că la momentul concedierii, sumele avansate către reclamant urmau a fi restituite, însă necătând la aceasta, Iurie Stoian pe lângă refuzul de a le restitui a mai rămas în posesia unor bunuri materiale precum aparate de climatizare și telefon mobil.

În opinia sa, sumele aflate la Iurie Stoian este un act de deținere a unor mijloace financiare fără just temei și care urmează a fi restituite.

SRL „Frigoclima” a solicitat inclusiv în urma concretizării pretențiilor, declararea nulității parțiale a prevederilor din contractul individual de muncă nr. 7B din 17 iunie 2013 în partea ce ține de premiarea salariatului ce se conține în compartimentul „Retribuirea Muncii”, declararea nulității actelor nr. 1 și nr. 2 din 18 august 2014 de îndeplinire a lucrărilor încheiate între reprezentantul SRL „Frigoclima”, Dorina Bejan și Iurie Stoian și încasarea din contul lui Iurie Stoian în beneficiul societății a sumei de 90305,93 lei achitată fără just temei.

În drept, acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Frigoclima” a fost întemeiată pe dispozițiile art. 231, 1389 Cod civil și art. 172- 173 Cod de procedură civilă.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Stoian a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea din contul SRL „Frigoclima” în beneficiul reclamantului Iurie Stoian a sumei de 11 000 lei cu titlu de salariu pentru luna martie 2015 și a sumei de 62 793 euro, convertiți în valuta națională a Republicii Moldova la momentul executării hotărârii cu titlu de premiu, calculat în conformitate cu contractul individual de muncă 7B din 17 iunie 2013, compartimentul „Retribuirea Muncii”. S-a obligat SRL „Frigoclima” să calculeze și să îi achite reclamantului Iurie Stoian indemnizațiile pentru concediul nefolosit pentru anii 2013 – 2015. S-a încasat din contul SRL „Frigoclima” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 38961,13 lei. Acțiunea reconvențională depusă de SRL „Frigoclima” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea apelantei SRL „Frigoclima” cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și dispusă repunerea apelantei SRL „Frigoclima” în termenul legal de declarare a apelului.

Prin decizia din 2 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Frigoclima”, a fost casată parțial hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani în partea încasării din contul SRL „Frigoclima” în beneficiul lui Iurie Stoian a sumei de 62 793 euro, convertiți în valuta națională a Republicii Moldova la momentul executării hotărârii, cu titlu de premiu, calculat în conformitate cu contractul individual de muncă 7B din 17 iunie 2013, compartimentul „Retribuția Muncii” și a încasării din contul SRL „Frigoclima” în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 38961,13 lei cu pronunțarea în aceste părți a unei hotărâri noi, prin care cerința lui Iurie Stoian împotriva SRL „Frigoclima” cu privire la încasarea sumei de 62 793 euro cu titlu de premiu, calculat în conformitate cu contractul individual de muncă 7B din 17 iunie 2013, compartimentul „Retribuția Muncii” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. În rest, hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost menținută. S-a încasat din contul SRL „Frigoclima” în beneficiul statului suma de 532,50 lei cu tiltu de taxă de stat.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea încheierii din 20 februarie 2018 și a deciziei din 2 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, la 2 ianuarie 2019, Iurie Stoian reprezentat de avocatul Sergiu Bejan le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea acestora, casarea actelor judecătorești enunțate cu pronunțarea unei decizii sub formă de încheiere, prin care cererea de apel depusă de SRL „Frigoclima” să fie restituită ca tardivă.

În motivarea cererii de recurs, reprezentantul recurentului a invocat că decizia din 2 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

Astfel, în opinia sa, decizia este adoptată cu încălcarea flagrantă a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, cu încălcarea esențială a normelor de procedural.

Cu referire la contestarea încheierii din 20 februarie 2018 a instanței de apel, prin care SRL „Frigoclima” a fost repusă în termenul de declarare a apelului, consideră că a fost adoptată cu încălcarea flagrantă a prevederilor art. 116 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, or, SRL „Frigoclima” nu a probat faptul că nu a avut posibilitate de a afla în termen de 30 de zile despre hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și de a o contesta în termenul prevăzut de lege.

Prin referința depusă la 26 februarie 2019, SRL „Frigoclima” a solicitat declararea recursului depus de Iurie Stoian ca inadmisibil, deoarece acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea și decizia contestată 20 februarie 2018 și, respectiv la 2 octombrie 2018 (vol.II,f.d.95,169). Astfel, având în vedere că încheierea din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău poate fi atacată odată cu fondul deciziei, dar date care ar confirma recepționarea deciziei recurate la dosar nu sunt, recursul declarat la 2 ianuarie 2019 (vol.II,f.d.185) este în termen.

Prin încheierea din 27 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Iurie Stoian reprezentat de avocatul Sergiu Bejan a fost considerat admisibil, fiind dispusă judecarea acestuia de către completul din 5 judecători.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților

acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Verificând legalitatea încheierii și a deciziei din 20 februarie 2018 și, respectiv din 2 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, adoptate în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Iurie Stoian reprezentat de avocatul Sergiu Bejan întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea încheierii și a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii sub formă de încheiere, prin care cererea privind repunerea în termenul de declarare a apelului depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Frigoclima” urmează a fi respinsă, iar apelul declarat împotriva hotărârii din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani urmează a fi restituit ca fiind depus în afara termenului legal.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. g) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel, cu pronunțarea unei încheieri de restituire a cererii de apel dacă există temeiurile prevăzute la art.369.

Conform art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Conform art. 116 alin. alin. (1) și (2) din același cod, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată.

După cum denotă actele cauzei, SRL „Frigoclima” a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, la 3 ianuarie 2018, iar cererea privind repunerea în termenul de declarare a apelului a depus-o la 9 ianuarie 2018 (vol.II,f.d.56,63).

Instanța de apel examinând cererea SRL „Frigoclima” de repunere în termenul de declarare a apelului, a stabilit că apelanta nu a participat la examinarea cauzei în fond și nu a asistat la pronunțarea dispozitivului hotărârii, nu a recepționat copia dispozitivului hotărârii și a hotărârii motivate.

A concluzionat că apelanta nu a putut exercita din motive neimputabile acesteia dreptul de declarare a apelului în termenul de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului, deoarece nu a cunoscut despre hotărârea primei instanțe, iar în textul deciziei din 2 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, se

conține concluzia precum că SRL „Frigoclima” a declarat apel în interiorul termenului de atac prevăzut de art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Colegiul reține însă că această soluție este prematură, iar raționamentul instanței de apel de a admite cererea de repunere în termen a apelului este în contradicție cu prevederile art. 116 Cod de procedură civilă și probatoriul din dosar.

Astfel, Colegiul atestă că SRL „Frigoclima” solicitând repunerea apelului în termen, a indicat că nu a fost prezentă la ședința de judecată din 29 noiembrie 2017 în care s-a pronunțat dispozitivul hotărârii, nu a recepționat dispozitivul hotărârii, iar copia hotărârii integrale nici nu a fost expediată în adresa sa.

Aici instanța de recurs menționează că, termenul declarării apelului se calculează nu de la momentul comunicării dispozitivului hotărârii, nu de la data depunerii cererii de întocmire a hotărârii integrale, dar de la data pronunțării dispozitivului hotărârii. Respectiv, aceste prevederi legale sunt aplicabile atât pentru partea care a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, cât și pentru partea care a fost absentă.

Prin urmare, prin prisma prevederilor art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, SRL „Frigoclima” urma să depună cerere de apel până la data de 29 decembrie 2017. Cu toate acestea apelul a fost depus la 3 ianuarie 2018.

Or, la caz termenul de declarare a apelului a început să curgă la 30 noiembrie 2017, ziua imediat următoare pronunțării dispozitivului hotărârii din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și a expirat 30 de zile mai târziu, la 29 decembrie 2017, aceasta fiind ultima zi de depunere a apelului.

Cât privesc argumentele SRL „Frigoclima”, precum că a omis întemeiat termenul de declarare a apelului, deoarece nu a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, instanța de recurs le consideră neîntemeiate și care urmează a fi respinse, or, ultima a fost legal citată despre data, ora și locul ședințelor de judecată, mai mult, reprezentantul său fiind prezent la ședințele de judecată stabilite pentru 17 martie 2016, 18 aprilie 2016, 27 aprilie 2016, 17 mai 2016, 25 mai 2016, 8 decembrie 2016 și 15 martie 2017 când au avut loc dezbaterile judiciare și finalizată cauza în fond, fiind ascultate explicațiile părților, a solicitat amânarea examinării cauzei pentru ca părțile să se pregătească de susținerile verbale, în prezent pledoarii (vol.I,f.d.195-206, vol.II,f.d.40-42).

Aici se va menționa că ulterior, însuși reprezentantul SRL „Frigoclima” – avocatul Constantin Tănase a solicitat la 27 aprilie 2017 prin prisma art. 27 Cod de procedură civilă și a art. 206 alin. (1) din același cod, dispunerea finalizării cauzei în lipsa sa, ceea ce se confirmă prin cererea anexată la dosar (vol.II,f.d.47).

Respectiv, atât SRL „Frigoclima”, cât și reprezentantul acesteia, avocatul Constantin Tănase au fost în cunoștință despre existența prezentului litigiu și examinarea lui, prin urmare, trebuiau să întreprindă toate măsurile necesare,

după cum sugerează și jurisprudența CEDO (cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a se interesa despre desfășurarea litigiului și de a proteja drepturile sale de acces la instanță fapt, însă, ignorat de acesteia, ce a generat omiterea termenului de declarare a apelului.

Deci, SRL „Frigoclima” a fost obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarului despre care cunoștea cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea sa și să respecte termenele prevăzute de lege, adică urma să întreprindă toate măsurile necesare de protejare a drepturilor sale, inclusiv, prin acțiuni concludente, de informare în privința modului de derulare a procesului prin care să demonstreze păstrarea interesului față de caz și imposibilitatea de a se familiariza cu hotărârea adoptată într-un asemenea mod, pentru a dispune de posibilitatea contestării hotărârii în termen.

Nu poate fi reținut ca temei de a considera că apelul a fost depus în termen nici argumentul SRL „Frigoclima” precum că dispozitivul hotărârii contestate nu l-a recepționat în termen de 5 zile, conform art. 236 alin. (4) Cod de procedură civilă, or, potrivit modificărilor operate prin Legea nr.155 din 5 iulie 2012, în vigoare din 30 noiembrie 2012, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii și nu din momentul primirii copiei hotărârii sau a dispozitivului acesteia, cum prevedea anterior norma procesuală.

Astfel, SRL „Frigoclima” prin lege era obligată să respecte termenul de contestare cu apel de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, condiție ce nu se atestă în prezenta speță.

Alte circumstanțe în motivarea repunerii în termen a apelului nu au fost invocate, or, pentru a fi repus în termenul de depunere a apelului SRL „Frigoclima” urma să prezinte probe concludente, care ar demonstra imposibilitatea executării în termen a actului de procedură. Asemenea probe la moment în materialele dosarului nu se regăsesc.

În astfel de circumstanțe și având în vedere faptul că apelul a fost depus peste termenul legal de declarare, nefiind constatate temeiuri legale pentru repunerea în termen a apelului, instanța de recurs ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Iurie Stoian reprezentat de avocatul Sergiu Bejan cu casarea încheierii din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și pronunțarea unei decizii noi sub formă de încheiere prin care cererea SRL „Frigoclima” privind repunerea în termenul de declarare a apelului să fie respinsă ca neîntemeiată.

La rândul său, repunerea prematură a apelului pe rol de către instanța de apel a pus sub lovitură și decizia adoptată pe fond, motiv pentru care decizia din 2 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău urmează soarta încheierii din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău care a fost casată, or, în cazul examinării apelului declarat de SRL „Frigoclima” pe fond, se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul

Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ceea ce este inadmisibil.

Se reține prin prisma jurisprudenței relevante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului contra Republicii Moldova în privința standardelor de procedură imperative, că încuviințarea exercitării unei căi ordinare de atac în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil garantat de art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Melnic contra Moldovei din 14 noiembrie 2006, definitivă din 14 februarie 2007.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a constatat într-o manieră certă interpretarea și aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept procedural referitor la temeiurile repunerii în termen a apelului declarat de SRL „Frigoclima” și la termenul de declarare a apelului depus împotriva hotărârii din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Iurie Stoian reprezentat de avocatul Sergiu Bejan cu casarea încheierii și a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii sub formă de încheiere prin care cererea privind repunerea în termenul de declarare a apelului depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Frigoclima” urmează a fi respinsă, iar apelul declarat împotriva hotărârii din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani urmează a fi restituit ca fiind depus în afara termenului legal.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. g), 445 alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Iurie Stoian, reprezentat de avocatul Sergiu Bejan.

Se casează încheierea din 20 februarie 2018 și decizia din 2 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, emise în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Stoian împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Frigoclima” cu privire la încasarea plăților salariale și obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediul nefolosit și, la acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Frigoclima” împotriva lui Iurie Stoian cu privire la declararea nulității actelor juridice și încasarea sumei, cu pronunțarea unei decizii sub formă de încheiere prin care:

Se respinge cererea apelantei Societatea cu Răspundere Limitată „Frigoclima” cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului.

Cererea de apel declarată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Frigoclima” împotriva hotărârii din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani se restituie ca fiind depusă înafara termenului de declarare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Valeriu Doagă

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva